

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 0,95 €

7. PROSINCE 2025

Z obsahu

**Ryzí mariánská spiritualita
zpřítomňuje Boží něhu
a mateřství**

Homilie Lva XIV. při mši
svaté u příležitosti Jubilea
mariánské spirituality
12. října 2025, náměstí
Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Poslední prorok
Bratr Amadeus
- strana 3 -

Svatá Marie Rossellová
Libor Rösner
- strana 4 -

Hodina milosti pro svět
- strana 5 -

**Jubileum mariánské
spirituality**
Hana Frančáková
- strana 7 -

Mariino početí
Joachim kardinál Meisner
- strana 8 -

**Umírat v Pánu
(4 - dokončení)**
Prof. Dr. Karl
Wallner OCist.
- strana 9 -

Syn brusiče nožů (19)
Wilhelm Hünermann
- strana 11 -

Bartolomé Esteban Murillo (1617-1682): Neposkvrněné početí Panny Marie

MODLITBA K NEPOSKVRNĚNÉ

Sv. Ludvík M. Grignion z Montfortu

Nejsvětější Panno,
věřím a vyznávám Tvé svaté,
neposkvrněné a čisté početí.
Nejčistší Panno,
skrže Tvou panenskou nevinnost,
Tvé neposkvrněné početí,
Tvou nejslavnější důstojnost
Matky Boží
vypros mi u svého Syna
čistotu srdce, těla i duše,
svatou vytrvalost ve všem dobrém,
dar modlitby, zbožného života
a dobré smrti.
Amen.

* * *

VĚŘÍM V TEBE, MARIA

Věřím v tebe, Maria,
zrozená z věčného úradku
všemohoucího Boha,
počatá bez poskvrny, čistá a bez viny.
Tvůj život byl jen pokora před Bohem
a odevzdanost do jeho svaté vůle.
Porodila jsi Ježíše, Božího Syna,
Vykupitele světa.
Nejvyšší tě vyzdobil
nejdokonalejším stupněm všech ctností,
jakého nikdy nedosáhl
a nedosáhne žádný člověk.
Nosila jsi, živila a vodila Božího Syna.
Trpěla jsi pro něho, trpěla jsi s ním,
zvláště pod křížem.
Tam jsi nám všem byla dána za Matku.
Tvé svaté tělo odnesli andělé
před trůn Nejvyššího.
A tam jsi naší
nejmilostivější Přímlykyní.
Tak věřím pevně a neotřesitelně,
že se za nás hříšné
stále přimlouváš
u všemohoucího Boha.
Věřím, že odměňuješ
každou dětinou důvěru.
Nikdy jsi neodmítla žádnou
naši prosbu.
Věřím v Tebe, Maria.

(Podle Ewig 5+6/98)

Mariino početí

Maria je cestou Boha k člověku. Proto je také cestou člověka k Bohu. Proč bychom měli mít jinou cestu, než jakou má Bůh k nám, lidem? Typické pro Marii je to, že u ní „máš být“ a „jsi“ je totožné. Proto může archanděl říct: *Ty jsi plná milosti, Pán je s tebou.*

Neříká: „Ty jsi plná lidského výkonu, sláva společnosti je s tebou.“ Nikoliv, pro ni platí: „Jsi plná milosti, Pán je s tebou.“ Milost není výsledek lidské práce a dovednosti, nýbrž Boží velkodušnosti a štědrosti. Milostí je člověk uzdraven ze své porušenosti a přiveden k dokonalosti. Milost Boží způsobuje, že u Marie je „máš být“ a „jsi“ identické. Ona je člověkem, jakého chtěl Bůh původně mít: úplně ve shodě se sebou samou, úplně ve shodě s Božím zákonem a s Boží vůlí. Proto anděl říká: *Duch Svatý na tebe sestoupí a moc Nejvyššího tě zastíní: (Lk 1,35)*

Člověk nutně potřebuje Boha ke svému naplnění. Bez něho zůstává torzem. Nechybělo v našich dějinách pokusů přivést člověka k plnosti bez Boha. Nemyslím tím pouze na smutně zkrachovalý marxistický socialismus, ale i na takový humanismus, jaký prezentuje třeba Goethe. Ten při jednom svém výletu přes Buchenwald řekl v Mettersbergu u Výmaru svým přátelům: „Člověk je ušlechtilý, vždy ochotný k pomoci a dobrý.“ Tato slova se stala v německém národě nezapomenutelnými. Památkou na tento slavný výrok je nápis na jednom buku.

Jednou jsem si položil otázku, zda je to Boží záměr, že tento buk stál později na okraji nástupiště koncentračního tábora v Buchenwaldu a stal se tam v nevidané míře svědkem toho zlého v člověku. Ušlechtilý, vždy ochotný k pomoci a dobrý? V Buchenwaldu, kde je to napsáno, poznala tato slova svou nejhorší zvrácenost. Protože člověk sám o sobě není lidský. Já nepřestanu znovu a znovu opakovat: Jenom Bůh, který stvořil člověka ke svému obrazu, je lidský. Proto pravý humanismus může vzejít jen z víry v živého Boha. Jen Bůh může člověka udělat dokonale lidským, tak jak to učinil u Panny Marie. Neukazuje se snad toto tajemství člověka ve skutečnosti, že největší počet obrazů

člověka v opravdu velkém umění jsou obrazy Panny Marie? „Vidím tě, Maria, tělesně zobrazenou v tisíci obrazech,“ říká jiný básník německého národa.

Tam, kde rozpor mezi „máš být“ a „jsi“ je uzdraven tak jako v Marii, tam je uzdravena také roztržka mezi člověkem a člověkem. Maria, Boží dcera a Matka našeho Pána, je sestrou nás všech. *Hle, od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení!* Tak nese do celého světa spásu pro nás počatou. Touha lidstva po vnitřní jednotě, kterou snad slyšíme v Schillerově *Ódě na radost* – „V náruč spějte, miliony! Toto políbení celému světu!“ – už nemusí zůstat pouhou touhou. Maria je Boží cestou k člověku, a proto také cestou člověka k Bohu. A tam, kde jeho milosti vyléčily rozpor mezi „máš být a jsi“, tam jsou zaceleny tyto rozpory i mezi člověkem a člověkem, národem a národem, rasou a rasou, třídou a třídou. Před Mariinou tváří se setkává v pokoji židovský pastýř s arabským mágem z východu. Maria uprostřed Svaté rodiny, s Pánem ve své náruči, je předobrazem pokoje a smířené společnosti. Jako Boží milost smiřuje „máš být“ se „jsi“ v člověku, tak je tomu i v lidské společnosti. Bez Boha zůstává člověk troskou a lidská společnost chao-

*Immaculata z mariánského sloupu
na Dolním náměstí v Olomouci*

sem. On jediný přivádí k dokonalosti to, co bylo v troskách a v chaosu.

Konečně je Maria také vzorem církve. Církev nazývá Marii o svátku jejího Neposkvrněného početí „Immaculata conceptio“. To znamená v naší souvislosti: Maria je neposkvrněným početím církve. Mezi Marií a Boha se nemůže vklínit nic cizího. Oba jsou spolu spřízněni a zasnoubeni, i v temných hodinách jejich životů. Ani mezi církev a Boha se nemůže vkrást nic cizího, nic Bohu odporujícího. Nemá zde místo žádná lidská vypočítavost nebo ohledy, nýbrž jen Bůh sám a jeho svatá vůle.

Církev nemůže zklamat velkou Boží důvěrou tím, že by se vymkla z jeho plánu, aby si získala lidskou oblibu a chválu. Maria se nedala otřást ve své důvěře v Boha a v jeho vůli, takže ji ve prospěch lidí mohl přiřknout tak mnohé až po samý kříž. Církev musí zůstat prostorem pro Boží záměry, prostorem, v němž nás Bůh i navzdory naší malé odvaze může povolát k velkým úkolům. Bůh musí mít možnost i dnes počítat se svou církví, jako mohl vždy počítat s Marií. Lidé chtějí a musí mít možnost najít v církvi Krista, tak jako jej u Marie našli pastýři a mudrci. V Marii, Panně a Matce Páně, nám Bůh dal naše početí pro církev. Kdo vidí ji, vidí církev. Proto si nepotřebujeme vymýšlet žádnou koncepci! Nemůžeme si ji ale ani ohýbat podle své vlastní chuti.

Musíme se ptát: Není ztráta mariánské úcty jednou z příčin dnešní nedostatečné církevnosti? *Immaculata conceptio* – Neposkvrněné početí je trvalý Boží model pro jeho církev.

Pokládám za velkou Boží milost, že Neposkvrněná Panna je patronkou kolínské diecéze. Tím je Boží početí církve tomuto biskupství zvláštním způsobem vepsáno a vtisknuto a my můžeme doufat při jeho uskutečňování v pomoc Neposkvrněné.

Bez poskvrny počatá říká církvi, lidské společnosti, každému jednomu z nás: „Co máš, co bys nepřijal? Všechno je milost, jako já sama!“ Nemůžeme tedy my křesťané kráčet naším světem trochu radostněji, veseleji, směleji a s větší nadějí?

*Podle knihy J. Meisnera: „Von nun an preisen mich selig alle Geschlechter“, Butzon & Bercker, Kevelaer
Překlad -lš- (Redakčně upraveno)*

Umírat v Pánu (4 - dokončení)

Chtěl bych zde na závěr uvést ještě tři podněty, které nám mohou pomoci znovu objevit opuštěnou spiritualitu křesťanského umírání.

4. Nutnost znovu objevit křesťanskou kulturu umírání

Je zajímavé, že právě „mimo“ křesťanskou víru se mnoho lidí významně zajímá o fenomén „onoho světa“, k němuž je smrt bránou. Dovolím si uvést dokonce fatální korelaci: Čím méně se v naší církvi káže o věčném životě po smrti, tím více se o to lidé zajímají, bohužel čerpají své přesvědčení a své znalosti o „potom“ z cizích falešných pramenů.

a) Výzva spiritismu

Faktem je, že se setkáváme s „novou spiritualitou“, která se velmi intenzivně zabývá fenomény ze záhroby: spiritismem a okultismem. Právě spiritismus je častým jevem, někdy s naivním klepáním stolečků a skleniček, ale někdy je spojen s vyvoláváním mrtvých. Jeho rozšíření je na jedné straně znamením citlivosti pro posmrtné otázky; současně je tento rozkvět novognostických fenoménů dokladem o ochuzení křesťanství, protože jsme zanedbávali hlásání křesťanské pravdy o životě po smrti. Samozřejmě, že všechny tyto praktiky hodnotí teologie naprosto negativně: podniká se zde pokus učinit zemřelé svým nástrojem. Vyvolávání mrtvých nebo dotazování duchů jsou pokusy posloužit si pomocí magických prostředků zemřelými. O tomto zavrženíhodném těžkém hříchu hovoří katechismus a varuje před ním. Již z nenáboženského hlediska se jedná o zneuctění a banalizaci zemřelých, o zneuctění jejich duší. Tyto praktiky nejsou orientovány k budoucnosti, tedy k nějaké eschatologii, nýbrž k využití posmrtného nyní a zde. Jejich přínos pro kulturu smrti je zcela negativní.

b) Výzva rostoucího souhlasu s eutanazií

A zde jsme u důležitého bodu, protože jsme nuceni ke znovuodhalení péče o umírající, a tak znovuobjevení umění umírat pod hrozbou eutanazie. Materia-

listické potlačování smrti zde vedlo k postoji, ve kterém nemá žádnou hodnotu nejen umírání, ale ani sám umírající. Eutanazie je důsledkem ztráty eschatologické naděje a pozitivního smyslu utrpení. Je zde možno dokonce říci, že lékařské možnosti zde působí kontraproduktivně a lékařská „přehnaná horlivost“ (sv. Jan Pavel II.) může umírání zbavit jeho důstojnosti. Protože pozitivní postoj mnoha lidí k eutanazii podporuje názor, že zde na místo jakéhosi brutálního udržování lidské schránky při životě nastoupila možnost nechat ji humánně umřít. Nestáčí proto bojovat proti trendu eutanazie, dokud se šlape po právu na život a jeho nedotknutelnosti: dokud staří lidé, a těch bude stále přibývat, budou ponecháni sami sobě a vystaveni utrpení zbavenému smyslu, a přitom se stávají přítěží pro ostatní, budou „raději ochotni zemřít“ a sáhnou k prostředkům, které jim nabízejí a vnučují novou „kulturu smrti“. Další legalizaci eutanazie je možno zastavit jedině tehdy, když my křesťané opět nalezneme pozitivní kulturu smrti a zajistíme umírajícím oporu osobních vztahů.

Naším úkolem proto je odejmout starým lidem hrůzu z představy, že budou muset vydechnout naposledy zapomenuti mezi nelidskými aparaturami, odstrčení za plentu. Hospicové hnutí je v tomto směru velkým přínosem. Nesmíme tedy na tomto poli pouze napomínat a lamentovat, ale musíme prakticky přijmout tuto výzvu.

c) Výzva eschatologizovaným náboženstvím islámu

A je zde ještě jeden důvod, proč my křesťané musíme obrátit svůj pohled ke smrti a k životu, který po ní následuje. Je tu jedno náboženství, které čerpá svou sílu z podstatného soustředění se na Boha právě z eschatologického zřetele. Den 11. září 2001 nás upozornil na perverzi takového eschatologického zaměření, když toto zaměření na slíbený ráj mění lidi na fanatické sebevražedné atentátníky. Zde se pojmu „mučedník“, jak se tito vrazi označují, dává ten nejhorší obsah, protože křesťanský mučedník umírá z lásky a v nejzazším důsledku své sebeoběti,

VÁNOČNÍ DÁREK PRO DĚTI

ZVÍRÁTKA VE VÁNOČNÍM LESE

Napsala Suzy Seniorová • Ilustroval James Newman Gray
Z angličtiny přeložila Veronika Kreslová • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Myška, jezevec, sova, liška, drozd a zajíčci prožívají ve vánočním lese na Štědrý den různá dobrodružství. Jezevce, nového obyvatele zimního lesa, se každý bojí. Pomůže mu sova najít nové přátele? Malá myška peče s maminkou vánoční perníčky. Kam jí ale zmizelo všechno hotové těsto? Malou králičí holčičku zlobí její sourozenci při tvoření vánočních přání, a tak se sama vydá do lesa. Sourozencům však začne brzy chybět... Drozdí kluk je jen malé ptáče, ale chce se stát velkým hrdinou. Splní se mu ve vánočním lese jeho přání? Lištička touží po dobrodružství: prožije o Štědrém dni v lese něco opravdu neobvyklého? Velkoforťáková kniha s něžnými ilustracemi vtáhne děti do půvabného vyprávění o přátelích z lesa, kteří si plní své sny, navzájem si pomáhají a jejichž cesty se spojí u jesliček. Vyprávění inspirují k dalším rozhovorům s dětmi...

Karmelitánské nakladatelství
ve společnosti KatMedia, s. r. o.
Váz., 250x250 mm, křídový papír,
30 stran, 299 Kč

DŮVĚRA V BOHA - V TEORII I V PRAXI

DŮVĚRNÝ VZTAH S BOHEM

Thomas Keating • Z angličtiny přeložila Magdaléna Řezáčová
Předmluva Thomas Keating • Redakce Magdalena Moravová

Tato kniha představuje a popisuje zkušenost s kontemplativním životem a možnosti, jak jej rozvíjet. Věnuje se rovněž růstu,

který zakusíme, pokud začne ustupovat naše „nepravé já“ a s ním spojený pocit odloučení od Boha. Naš důvěrný vztah s Bohem se zároveň prohloubí natolik, že se již necítíme od Boha odděleni. Kde byli dva, nyní je jen Jeden... Thomas Keating (1923–2018) byl americký trapistický mnich, který v benediktinském klášteře Snowmass v roce 1981 založil program duchovních exercícií tzv. *Centering Prayer* – čili modlitba usebírání či souhlasu.

ALPHA BOOK
Brož., 120x195 mm, 228 stran, 348 Kč

JEŽÍŠI, POSTAREJ SE O TO TY! • ŽIVOT A ZÁZRKY P. DOLINDA RUOTOLA

Joanna Bątkiewicz-Brożek • Z polštiny přeložila Ludmila Martinková • Předmluva P. Robert Skrzypczak

Joanna Bątkiewicz-Brożek se již několik let věnuje výzkumu života Božího služebníka z Neapole, P. Dolinda Ruotola. V současnosti je vícepostulátorkou procesu jeho beatifikace a kanonizace. Představuje čtenáři nejen Dolindův podrobný životopis, ale také kapitoly obsahující svědectví lidí, kteří se s P. Dolindem setkali osobně, a těch, kteří obdrželi zvláštní milost na jeho přímlyvu. P. Dolindo je jednou z velkých kněžských osobností 20. století, známý pro své mystické zážitky a celoživotní utrpení. Bůh ho vedl tajemnou křížovou cestou, aby z něj vytvořil pokorný nástroj obnovy církve a také osvíceného autora celé řady duchovních spisů. V prvních letech svého kněžství prožil nadpřirozené zjevení, nicméně ze strany veřejnosti i církve zažíval pohrdání, nespravedlivé ústrky a pronásledování. Na základě prožitých zjevení sestavil tzv. úkon odevzdání se, který byl rozdělen do devíti částí a publikován jako *Novéna odevzdanosti*. P. Dolindo zemřel v roce 1970 v pověsti svatosti.

Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství
Brož., A5, 384 stran, 349 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

2019/12030

TZ

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc